

Alex. plenè conf. 84. consideratis n. 9. & sequentibus, l. 4. & sequent. Alexand. consil. 99. lib. 5. Capella Tholof. decif. 185. & ibi additio. Caltrenf. conf. 91. in causa appell. n. 11. & in conf. 119. videtur dicendum, in princ. lib. 2. Aug. de Perusio, conf. 200. in civitate Lucana, n. 5. Zabara. conf. 72. n. 13. latissimè prosequitur per exempla, & declarationes Card. Tusc. pract. conclu. litera S. concl. 115. tom. 7. Sigismundus Scacia tract. de appell. quest. 19. rem. med. 1. concl. 5. à n. 13. cum sequentibus. & q. 17. lim. 47. membr. 1. à n. 30. Maranta in Speculo aureo, 6. p. vers. & demum fertur sententia, n. 7. & 8. Latè Lancel. Robert. de atten. 2. p. c. 12. lim. 1. à n. 12. cum sequentibus. Petrus Surdus consil. 167. per totum, tomo 2. idem Surdus in conf. 88. à n. 12. & sequentibus. tom. 2. Parisius consil. 107. n. 103. volum. 3. Beroius conf. 19. n. 23. & 27. volum. 3. & in conf. 60. n. 13. vol. 2. Natta consil. 336. n. 1. & in consil. sequent. Gratianus in disceptatio. foren. 1. tom. cap. 147. à n. 7. cum sequentibus, & c. 155. à n. 16. qui quidem omnes illud unanimitè profitentur, ut iudex quando-
6 cunque, etiam post decem dies datos ad appellandum possit revocare, & reponere suam interlocutoriam, ante diffinitivum; quia licèt quoad partes transeat in rem judicatam, quoad ipsum iudicem tamen nullo modo,
7 & hoc non solum iudex ordinarius, verùm etiam delegatus suam interlocutoriam reponere potest, omnes fatentur: & est textus oppressus in dicto c. cum cessante, pariter etiam, & id facere potest iudex executor mixtus,
8 secundum Ripam in dicta l. quod iussit, sub n. 14. ampliat. 3. Scacia de appella. quest. 19. remedio 1. concl. sub n. 22. fol. 55. & etiam arbiter l. dicitur, s. fin. cum l. sequenti, ff. de arbi. & etiam illam interlocutoriam revocare
9 potest invitis, renuentibus, & contradicentibus partibus, in iis nempe casibus, quibus sibi revocare licet de jure, licèt aliàs dicatur, quod iudex nullum possit actum
10 facere, nisi ad petitionem partis, quod per text. in dicto cap. cum cessante, ubi liberè probat latè Philippus Francus ibi notavi, l. 6. n. 4. & per eundem textum Bar. in l. quod iussit, & Bald. in l. 1. Cod. sententiam rescindi non posse, Scacia de appel. q. 16. rem. 1. concl. 5. 17. Gratianus discept. foren. 1. tomo, d. cap. 155. n. 22. Petrus Surdus consil. 167. sub n. 18. tomo 2. & alibi passim.
11 Sed est dubium, an iudex possit non solum revocare ipsam interlocutoriam, sed etiam possit postmodum revocare ipsam revocationem, & sic deinceps, & quod non possit eam revocare, nisi semel, tenet, Petrus Vezu, in l. quod iussit, quem refert ibi Jaf. sub n. 33. versiculo 3. fuit, qui dicit sustentabilem in jure: refert etiam Tiraq. in l. vobis, s. hoc sermone, n. 45.
12 Secunda est opinio, ut non solum semel, sed etiam pluries, & millies possit iudex suam interlocutoriam revocare, tenuerunt Ang. & aliquos refert. Jaf. in d. l. quod iussit, sub n. 4. vers. secunda, refert etiam Tiraq. in dicto s. hoc sermone, n. 43. & ita hanc servare opinionem auditorem camera Apostolicè de ejus stylo, testantur Vestrius in praxi l. 8. c. pen. ut lite pend. Galefius ad formam camera obligat. rubric. reliqua de processu. n. 29. tom. 6. part. 2. fol. 358. Lancelotus de atten. 2. p. c. 12. lim. 1. n. 13. & 14. Sigismundus Scacia de appell. q. 17. n. 31. & quod pluries possit interlocutoriam revocare per Angelum, & alios tenet Petrus Surdus consil. 188. n. 15. hanc sequitur Cumanus, in l. quod iussit. 4. versicul. item querit, de re judi. & veriore esse opinionem testatur Mandosius in forma 9. commissio. in verb. admittit. in sine, & Montel. decif. Arago. 3. per totam, ubi latè, quos etiam referens sequitur Gratianus in discepta. foren. cap. 147. n. 11. & iterum cap. 155. n. 16. & sequentibus.
13 Sed harum opinionum neutram mihi sequendam debere videtur, non primam, tanquam nimis restringentem verbum potest positum in l. quod iussit, de re jud. nec secundam, multum laxantem & abutentem facultate juris; sed mediam inter ipsas, ut iudex semel, & iterum duntaxat possit interlocutoriam revocare, sicut ut si

à gravamine appelleretur, illud reponat, & si ab altera parte à repositione appellatio interponatur, iterum repositionem revocare possit, ita est sententia Bart. in d. l. quod iussit, n. 17. col. 3. versiculo quero an iudex possit, & aliorum ibi, Salicetus post Dinum in l. post sententia, col. ult. versiculo 5. quero quoties, C. de senten. Antonius in cap. fraternitatis, col. penul. versiculo quinto, quero de frigid. & malefic. post glossam ibi in verbo fornicatio, in fin. hanc opinionem communiter tenent Canonistæ in cap. cum cessante, de appellat. ut dicit Tiraquell. in d. s. hoc sermone, n. 44. qui licèt referat dictas tres opiniones, nullam tamen elegit Socin. in d. l. quod iussit, n. 60. & 61. Rebuff. in l. unica, nota. 1. n. 6. Cod. de senten. que pro eo quod interest; fol. 356. hancque esse communem, & magis communem opinionem, & Canonistas eam sequi, testatur Jafon in dict. l. quod iussit, n. 43. versic. quarto querit, & n. 46. in fin. eam ut magis communem sequitur Sigismundus Scaccia tract. de appell. quest. 19. rem. 1. conclusione 6. num. 63. versiculo infero ex hac limitatione, & n. 11. nec ab ea recedendum dicit, ibi, versiculo non recedas ab illatione, fol. 563. & hanc opinionem latè defendit post Doctores in d. cap. cum cessante, Jaffred. decisio 194. & hanc opinionem videtur tenere Lancelotus Robertus de atten. secunda parte, cap. 12. lim. 1. n. 13. & 14. dum dicit, quod illato gravamine per iudicem, ab eo pars appeller, & iudex appellatentem reponat; videtur reponendo revocare illatum gravamen, quod si reponendo Iudex aliorum partem gravet, potest illa à repositione appellare, de qua repositione dicit loqui Rotam decisione 12. alias 362. si auditor, de prob. in novis. Caputaq. 1. p. decif. 265. incipit iudex reposuit, non enim ipse Lancelotus loquitur nisi de bina revocatione tantum, & remissivè ad Jafon. ubi proximè, idem tenet Cardinal. Tuschus pract. conclus. litera S, conclus. 115. n. 8. tom. 7.

Quæ conclusio, & doctrina hucusque comprobata procedit non solum, quando iudex expressè revocavit interlocutoriam; sed etiam quando tacitè, nempe si faciat actum ei contrarium: ita Cardinal. Zabara. conf. 32. num. 3. plenissimè Alexand. in consil. 84. consideratis, n. 9. & sequent. vers. 3. principaliter, Cardin. Tuschus in pract. conclus. tom. 7. litera S, conclusione 115. à n. 2. ubi per 18 numeros sequentes plura constituit hujus doctrinæ exempla sequendo, vel potius transcribendo, Alexand. ubi proximè: apud quos videbis de iudice faciente publicationem testium, & probationum, si citata parte antequam sint didicita testificata, admitat novos testes, censetur revocare, ut quando post conclusionem, si citata parte, admittit iura, censetur revocare conclusionem.

Et his adde quod huiusmodi revocatio irritat, & 20 annullat processum per iudicem ad quem medio tempore factum, nam si post appellationem, iudex impetretur, & is in causa procedat, talis processus (subsecuta demum revocatione interlocutoria per primum iudicem) gestus dicitur esse nullus, ut post alios tradit Nicolaus Boërius decisione 256. post princip. Lancelot. Robert. de atten. 2. part. c. 12. lim. ... n. 15. & sequentibus, Sigismundus Scacia de appellat. qu. 17. n. 30. his igitur, & aliis casibus, de quibus latissimè poteris per te videre, per Doctores hucusque relatos, poterit in tribunalibus Regiis expediri decretum conditionale, prout diximus in conclusione.

* Secunda autem, quæ diximus, actum à jure reprobatum, & à jure iudicis non permissum, non posse in Regio decreto conditionaliter apponi, eo verificatur, quoniam conditio, quæ juri repugnat, aut illi resistit, in dispositionibus apponi non patitur, & apposita, vel vitiat, vel vitiat, secundum subjectam materiam ultimæ voluntatis, aut aliarum dispositionum, text. in l. condiciones, la. 2. 14. ibi: Condiciones contra edicta Imperatorum, aut contra leges, aut quæ legis vicem obinent scriptæ,

vel quæ contra bonos mores, &c. pro non scriptis habentur, &c. text. in l. condiciones, la. 1. filius 25. cum pluribus aliis. ff. de conditio. & demonstr. l. 3. n. 4. & ibi latè Gregor. p. 6. text. n. 8. impossibilis, de her. inst. Antonius Gomez tomo 1. variarum, c. 12. n. 66. latè Petrus Surdus decif. 68. per totam, hæc enim conditio juri contraria dicitur impossibilis, secundum jura & Doctores relatos, huiusmodi enim actus quem jus iudicis potestati non permittit, si ei in conditionem apponeretur, omnino repugnat fini, origini, & rationi, hujus charitativi subfidii; quod jus & necessitas induxit ad sedandam violentiam, quam contra jus iudex perpetretur; fore enim potius iudicem Ecclesiasticum provocare, & cogere ad violentas oppressiones, quam ad eas elevandas. Caveant igitur iudices supremi de violentiis huiusmodi cognitari, ut nullo modo expediant decreta conditionalia in iis, in quibus iudicis facultati, & potestati jus non relinquit, & facere non permittit, prout est in sententiis diffinitivis, quas reponere, & revocare non potest ipse iudex qui ea protulit, l. quod iussit, ff. de re jud. ibi: Licèt de sententiis contrà: & est omnium scribentium ibi, & in d. c. cum cessante, de appell. notissima conclusio omnium est.

26 Pariter etiam sententiam interlocutoriam habentem vim diffinitivæ iudex revocare potest Phi. Fran. in c. cum cessante, num. 6. versiculo sed tamen, limita. 1. de appellat. Lancelot. Conradus in tract. de preto. §. 2. de officio pretor. in causa civili, in cap. de sententia, versiculo visi interlocutoria, gl. in cap. ult. verbo inanis, de appellat. in 6. Anto. de But. in d. cap. cum cessante, sub num. 10. versic. ad prim. Alexand. in l. quod iussit, n. 7. fall. 4. Socin. n. 16. nota. 9. Jaf. sub num. 10. lim. 9. & Ripa n. 27. fol. 8. Felin. in d. cap. qualiter, & quando 17. num. 7. fol. 1. de accusa. Roma. consil. 358. in præsen. Thomaf. Trivif. decisione 4. in una iussit. Neapo. num. 28. versiculo ultra quod, lib. 1. Breded. in tract. de appellat. part. 2. tit. 3. col. 53. versiculo, sed tamen, lit. B. & quod ita teneant omnes, testatur Abb. in d. c. cum cessante, num. 11. versiculo hæc regula sullit, quam sequitur Decius num. 36. Maran. de ordine 27. jud. 6. p. acti. 1. tit. 1. & demum fertur sententia, num. 32. folio mihi 401. & alias 438. Cardin. Tusc. pract. conclus. tom. 7. lit. S. conclus. 115. à n. 19. & sequentibus, post alios; quæ tamen doctrina intelligenda est de interlocutoria, quæ aliam diffinitivam non expectat post se, secundum exempla statim apponenda in versiculo, & ex hoc fonte fluit, ut interlocutoriam, &c.

28 Secus autem si aliam sententiam diffinitivam expectet post se, quia tunc interlocutoriam habentem vim diffinitivæ latam ante eandem diffinitivam, licet iudici revocare: ita Alex. in d. l. quod iussit, fall. 4. sub n. 7. vers. dicebat. Soci. num. 68. & 69. Maran. in suo Speculo, 6. p. actu 1. in tit. & demum fertur sententia, num. 46. fol. 436. & in noviter additis fol. 403. Scaccia tract. de app. q. 19. rem. 1. concl. 5. num. 34. fol. 560. & idem Scac. in tract. de jud. c. 9. sub num. 105. vers. non obstant. Felin. in c. qualiter, & quando, num. 7. versic. 12. limita istam, Geminia. in cap. fin. de electione, l. 6. Imola, in d. cap. cum cessante, Joan. Andr. in cap. pervenit, de appellat. Ripa in d. l. quod iussit, num. 28. & ibi Jaf. n. 10. latè & optimè, ubi de 29 ratione videndus Petrus Surdus consil. 189. num. 2. & 3. tomo 1. fol. 636. quæ tamen conclusio limitatur, ut non procedat, quando ab huiusmodi interlocutoria vim diffinitivæ habente fuerit per gravatum appellatum, quoniam tunc potest illam revocare, eum tunc appellatio addit robur ad revocandum, & procedendum in causa, ut eleganter considerat Capicius in decisione 1. incipit, in causa num. 27. & 29. Lancelot. Robert. de atten. 2. p. cap. 11. limi. 1. n. 18. & 53. & hæc fallentia exactè corroborabitur ex proximè dicendis.

30 Et ex hoc fonte fluit, ut interlocutoriam, per quam finitur iurisdicctio, & iudicis officium non possit idem iudex revocare, & reponendo iurisdicctionem reassume-

re, & in causa procedere; veluti si se iudicem incompetentem declarat, aut appellationem esse deseriari, aut non iudicem, aut quoddam super libello non sit procedendum, vel quando reus absolvitur ab observatione iudicii, ita Caltrenf. conf. 282. in causa ista, num. 2. vers. num. imò dicitur, lib. 1. & conf. 283. num. 6. eod. lib. Romanus plenè conf. 358. in presenti, per totum, Cardin. Tusc. pract. conclu. d. tom. 7. litera S. concl. 115. num. 35. & sequentibus, Bal. conf. 144. in princ. lib. 4. Ang. conf. 200. in civitate Lucana. 5. vers. ad secundum qui reddant rationem, quia habet vim diffinitivæ, & post Bar. & Abb. tenet Phi. Fran. in d. cum cessante, l. i. 2. num. 11. B. in l. quod iussit, num. 9. ubi Jaf. & Alexand. qui multa in corroboracionem conferunt, num. 12. ff. de re jud. & est text. in c. significantibus, de offic. delegati.

Et loquendo in iudice pronuntiante se esse incompetentem, ut ipsam interlocutoriam non possit revocare, tenent Abb. in d. c. cum cessante, sub n. 11. & 12. Card. Alex. sub n. 50. fall. 2. Felin. in c. qualiter, & quando 17. el primero, sub n. 9. fall. 7. de accus. Guido Papæ tract. de appell. q. 80. n. 53. tom. 5. fol. 59. Bar. in repetione secunda l. ex quacunque, sub n. 13. ff. si quis in ius vocatus non ierit, & idem in d. l. quod iussit, communiter sequi omnes testantur, Jafon ibi, n. 2. vers. secundum exemplum, & Ripa n. 16. vers. limita primo: ita ut si iudex de facto revocet prædictam interlocutoriam, nulliter revocare dicatur: ita Guido Papæ in loco citato, numero præcedenti, Scaccia de appella. q. 10. remedio 1. conclus. 6. num. 52. & supra, qui num. 53. hoc extendit in delegato, qui non potest revocare prædictam interlocutoriam, etiam de partium consensu, secundum Jaf. in d. l. quod iussit, n. 26. versic. istam conclusionem, in fin. Philipp. Franc. in d. c. cum cessante, sub n. 11.

Istæ tamen doctrina procedit, in iudice delegato non tamen in ordinario, quoniam ordinarius potest præfatam interlocutoriam revocare; ita tenet Alex. in d. l. quod iussit, n. 27. fallent. 12. Philipp. Franc. in cap. ex ratione 8. n. 82. versic. secundo queritur, & Card. Alex. n. 48. versic. quinta est quest. de app. idem Francus in d. c. cum cessante, sub n. 11. lim. 2. vers. 2. adverte, & ibi Card. Alexand. sub n. 40. fallen. 2. & Decius n. 43. ibi prædicta limitatio, & in hac declaratione residet Bart. in repetitione l. 2. ex quacunque, sub num. 13. ff. si quis in ius vocatus non ierit, Jaf. sub n. 38. vers. 2. limita, quando ipemet Sigismundus Scaccia de appella. c. 19. remedio 1. concl. 6. à numero 55. fol. 563. qui alios refert contrarium tenentes, & istam doctrinam latè defendit, & explicat Rebuff. in repetitione, l. quod iussit num. 106. de re jud. nos exactissimè infra, 3. p. in c. 18. de appellatione à delatione, versiculo ultim. & quoad hunc articulum, ubi plurimos pro hac doctrina congregamus, quos omnino videas, & tenet Tuschus pract. conclu. tom. 7. litera S. concl. 115. n. 44. cum Romano conf. 358. in fin. ubi Apostilla dat concordantes, & ipse Scaccia post alios n. 57. declarat iterum supradictam conclusionem, ut procedat quando 35 do delegatus declaravit se incompetentem super causa principali, non tamen, quando declaravit super aliquo articulo dependenti à principali, quia tunc, cum non expiravit iurisdicctio, poterit revocare cum Ripa, Alexand., & Felin.

Hoc autem quod dicimus, ut delegatus non possit revocare interlocutoriam, per quam finitur iurisdicctio non intelligitur quando ab ea interlocutoria fuerit appellatum, quoniam tunc poterit revocare, ita Decius in cap. cum cessante de appell. num. 41. & 42. Anton. de Butrio ibi, num. 10. colum. 4. Abb. sub n. 12. Card. Alexand. sub num. 4. Francus in cap. ex ratione, num. 82. & Cardin. Alexand. n. 48. de appella. Felin. in c. qualiter, el primero, sub num. 8. de accusatio. Capicius decif. 1. num. 27. & 29. Lancelotus de atten. 2. part. cap. 12. limi. 1. num. 18. Scaccia de appellationibus, ut supra, num. 59.

num. 59. ubi cum Decio dixit communem, & quia tunc tendit in faciliorem causae expeditionem, & per Rotam decis. 42. de appellat. in antiq. aliis 455. & duplicatur in novis, eodem tit. decisioe 12. aliis 86. Cardin. Tusch. pract. conclus. tomo 7. litera S. concl. 115. n. 38. Aufertius in decisioe Capelle. Tholosa. quest. 185. Rebuffus in repetitioe, l. quod iussit, n. 106. & ultra hos Doctores, plures adduximus infra, in d. cap. de delatione 3. p. c. 18. de quo etiam late per Joannem Garciam in tract. de nobilit. d. 1. a n. 24. & seqq. fol. 28.

ubi dicit posse revocare non solum post inhibitionem, sed & post citationem, Decius sub n. 53. & licet utramque opinionem videtur approbare Scaccia de appella. q. 17. n. 59. priori tamen videtur inclinari.

revocari, secundum B. Socin. Jas. Felin. Cardin. Alexand. Decium, Bero. Scacciam in locis allegatis, & Lancelot. num. 25. ut aliter sit quando revocaverit praedictam sententiam executioni mandata absque causae cognitione, quia tunc a tali revocatione permittitur appellatio, ut ex Innocentio refert, & sequitur Philip. Francus ubi supra, limitation. 9. sub num. 109. & 22. Scaccia ubi proxime, num. 68.

& electione iudicis Ecclesiastici relinquatur, velit, necne, uti jurisdictione, & procedere in causa, quod non potuisset, si decretum Regium pure scilicet, deferat, & reponat, &c. expediretur, cum per delationem amittat omnino jurisdictionem, ac ideo tribunali Regio, cui licet quod est plus, licet utique quod est minus, l. in actionibus, §. 1. ubi Alexand. ff. de in litem juran. cap. cui licet, de regulis jur. in 6. ubi Dignus l. non debet, ubi Decius ff. eodem tit. & majori inest quod est minus. c. cum in cunctis, ubi gloss. Joannes Andr. Abb. Imola, & alii de electione, c. quemadmodum, de iure juran. Ever. loco 65. in princ. ubi alios, & per hanc rationem dicunt Doctores quod cui permittitur reponere sententiam interlocutoriam, multo fortius licebit illam declarare, & interpretari, quod est minus, ut cum B. Ang. Imola, & Castrenf. in l. ab executore, ff. e. 1. late prosequitur Petrus Sardus consil. 288. tom. 2. a n. 9. & supra, fol. 633.